

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 12C/194/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114214021
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2015:7114214021.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi v 1. rade: O. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXXX/X, D., odporcovi v 2. rade: Ľ. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, Urbánkova 1562/6, Košice o zaplatenie 2.255,97 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

N e p r i z n á v a účastníkom konania náhradu trov konania.

Navrhovateľ je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania vo výške 199,01 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 4.6.2014 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi celkovú sumu 2.255,97 EUR s prísl.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 27.6.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca navrhovateľa uzatvorila dňa 8.4.2005 s odporcom Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi v 1. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporca v 2. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok.

Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka navrhovateľa sumu 2.580,91 EUR, ktorá pozostávala z istiny 1.965,-EUR, riadneho úroku 440,97 EUR, úroku z omeškania 118,13 EUR a ostatného príslušenstva 56,81 EUR. Sumu 56,81 EUR predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 118,13 EUR predstavujúcu úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatnil.

Podľa zmluvy, právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi v 1. rade úver vo výške 3.319,39 EUR, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 51,25 EUR, vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.5.2011 do 20.3.2015 v počte 47 a v celkovej výške 2.405,97 EUR. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2013 do 20.3.2015 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňoval.

Vzhľadom na námietku vedľajšieho účastníka na strane odporcov, navrhovateľ aj uviedol, akým spôsobom v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006 vypočítal ročnú percentuálnu mieru nákladov. Postupoval podľa vzorca $r = (F/P)1/T - 1$, kde r je neznáma, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, F predstavuje budúcu hodnotu podľa § 2 písm. c) zákona, P predstavuje súčasnú hodnotu, t.j. nominálnu hodnotu poskytnutého úveru a T predstavuje časové obdobie splácania úveru.

Na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 8.4.2005 bol odporcovi v 1. rade poskytnutý úver vo výške 100.000,-Sk (nominálna hodnota poskytnutého úveru - P), ktorý sa odporca v 1. rade zaviazal uhradiť v 119 mesačných splátkach (časové obdobie splácania úveru - T) po 1.544,-Sk, t.j. uhradiť pôvodnému veriteľovi sumu v celkovej výške 185.736,-Sk (budúca hodnota - F), pričom suma vo výške 185.736,-Sk predstavuje súčin výšky splátky a počet predpísaných mesačných splátok, plus spracovateľský poplatok (119 x 1.544,-Sk + 2.000,-Sk). Vzhľadom na vyššie uvedené predstavuje výška ročnej percentuálnej miery nákladov 6,38%.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca v 1. rade z poskytnutého úveru ku dňu pojednávania uhradil sumu 4.360,88 EUR.

Odporca v 1. rade uviedol, že poskytnutý úver prestal splácať z dôvodu jeho zlej finančnej situácie. Je živnostníkom a nemal robotu.

Odporca v 2. rade sa pojednávania napriek tomu, že bol naň riadne predvolaný nezúčastnil, k žalobe sa nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcov namietol neoprávnenosť započítania spracovateľského poplatku za uzavretie úveru vo výške 2.000,-Sk (66,39 EUR). Poukázal pritom na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2010 č.k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné.

Vedľajší účastník namietol aj nesprávny výpočet RPMN, keď právny predchodca navrhovateľa do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za uzatvorenie úverovej zmluvy vo výške 2.000,-Sk a mesačný poplatok za správu úveru 50,-Sk.

Navrhovateľ ako listinný dôkaz do spisu doložil Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom v 1. rade ako dlžníkom zo dňa 8.4.2005. V zmluve sa dohodli, že veriteľ poskytne odporcovi v 1. rade úver vo výške 100.000,-Sk (3.319,39 EUR) s 12,60%-ným ročným úrokom. Odporca v 1. rade mal za poskytnutie úveru zaplatiť poplatok 2.000,-Sk (66,39 EUR), splatný v deň podpisu zmluvy. Ďalej sa zaviazal platiť poplatok za správu úveru 50,-Sk (1,66 EUR) mesačne. Úver mal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1.544,-Sk (51,25 EUR), splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.5.2005, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2015. V článku IV. bod 5 si účastníci dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 6,38%, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru. K zmluve boli pripojené aj Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu navrhovateľa účinné od 1.8.2002 v znení Dodátkov. Predložená bola aj Dohoda o ručení uzatvorená so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom v 2. rade ako ručiteľom zo dňa 8.4.2005, na základe ktorej sa odporca v 2. rade zaviazal ručiť za úver poskytnutý odporcovi v 1. rade. Navrhovateľ doložil aj Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti adresované odporcom v 1. a 2. rade zo dňa 20.5.2013, v ktorom sa uvádza, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ku dňu 17.5.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Zároveň odporcovia v 1. a 2. rade boli vyzvaní na úhradu sumy 2.532,30 EUR, ktorá bola vypočítaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to v lehote 15 dní od prevzatia

oznámenia. K tomu navrhovateľ doložil aj fotokópiu poštovej doručky, ktorou preukázal, že odporca v 2. rade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti prevzal dňa 28.5.2013.

Do spisu bola doložená aj Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE zo dňa 27.6.2013 uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. K tomu boli pripojené Prílohy č. 2, 3 a 4, ktorými navrhovateľ preukázal svoju aktívnu legitimáciu tým, že pohľadávka voči odporcom bola postúpená zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa. Zároveň do spisu doložil aj Oznámenie zo dňa 9.7.2013 o postúpení pohľadávky adresované odporcom v 1. a 2. rade, Výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré navrhovateľ dňa 19.7.2013 zaslal odporcom v 1. a 2. rade, Pokus o zmier zo dňa 9.5.2014, ktorý navrhovateľ adresoval odporcom v 1. a 2. rade s tým, že ich zároveň vyzval na úhradu celkovej dlžnej sumy 2.856,46 EUR najneskôr do 12.5.2014. K tomu navrhovateľ pripojil podací hárok zo Slovenskej pošty, a.s., ktorým preukázal odoslanie výzvy k úhrade odporcom v 1. a v 2. rade.

Do spisu navrhovateľ doložil aj prehľad jednotlivých transakcií na úvere odporcu v 1. rade za obdobie od 7.4.2005 do 30.9.2011, z ktorých vyplýva, že odporcovi v 1. rade bol založený účet dňa 7.4.2005, nasledujúci deň 8.4.2005 mu bol schválený úver vo výške 100.000,-Sk a v ten istý deň mu bolo poskytnuté aj bezhotovostné čerpanie úveru. Zároveň v tento deň bola zaplatená aj hotovostná splátka za úver vo výške 2.000,-Sk. Z prehľadu transakcií vyplýva, že odporca v 1. rade platil za vedenie účtu každý mesiac 0,00 Sk, každý mesiac mu bol zaúčtovaný poplatok s kapitalizáciou vo výške 50,-Sk. Poplatok za vedenie účtu zostal počas celej doby nezmenený, naproti tomu poplatok s kapitalizáciou sa časom zvyšoval.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Posledne citované ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., ako aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť dňom 1.5.2014, pričom právne predpisy, ktorých sú súčasťou, nemajú prechodné ustanovenia, to znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.4.2015).

Je nesporné, že Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcom v 1. rade zo dňa 8.4.2005 je spotrebiteľskou zmluvou. Keďže súd musel rozhodovať na základe právnej úpravy platnej v čase vyhlásenia rozsudku, musel aplikovať ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2014 a prednostne použiť na právny vzťah medzi účastníkmi konania Občiansky zákonník. Zároveň musel aplikovať aj ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014.

Keďže ide o spotrebiteľský úver, súd musel aplikovať aj ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006.

Podľa § 2 citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila dňa 8.4.2005 s odporcom v 1. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytla úver vo výške 100.000,-Sk s 12,60%-ným ročným úrokom. Z predloženého prehľadu transakcií mal súd preukázané, že odporcovi v 1. rade bol úver poskytnutý dňa 8.4.2005, v tento deň zároveň zaplatil hotovostnú splátku za úver vo výške 2.000,-Sk. Odporca v 1. rade sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1.544,-Sk (51,25 EUR), platiť poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk (1,66 EUR) mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.5.2005, splatnosť konečnej splátky bola dohodnutá na deň 20.3.2015.

Zároveň bola v zmluve dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov vo výške 6,38%. Vzhľadom k tomu, že odporca v 1. rade poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 20.5.2013 oznámila odporcom v 1. rade a v 2. rade, že ku dňu 17.5.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu 2.532,30 EUR.

Vedľajší účastník na strane odporcov namietol nesprávny výpočet RPMN s tým, že nesprávne uvedenú RPMN je potrebné hodnotiť tak, ako keby v zmluve nebola vôbec uvedená, čoho dôsledkom sa úver stáva bezúročný a bez poplatkov. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/105/2013 z 10.12.2013.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. je RPMN podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak nie je uvedená, takýto úver sa považuje za bezúročný bez poplatkov.

V zmysle § 2 písm. d) citovaného zákona ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Celkovými nákladmi v zmysle § 2 písm. c) citovaného zákona spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií, poplatkov a príspevkov uvedených pod bodmi 1 - 5 citovaného paragrafu.

Ako je z vyjadrenia navrhovateľa zrejmé, právny predchodca navrhovateľa nezohľadnil pri výpočte RPMN v zmluve dohodnutý poplatok za správu úveru vo výške 50,-Sk (1,66 EUR) mesačne. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa, takýto poplatok nemal byť zarátaný, keďže sa jedná o poplatok za vedenie účtu. S týmto tvrdením však súd nesúhlasí, pretože z prehľadu transakcií na úvere vyplýva, že odporcovi v 1. rade bol účtovaný poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 Sk, teda poplatok za vedenie účtu neplatil, avšak pravidelne mu bolo účtovaných 50,-Sk ako zúčtovanie poplatku s kapitalizáciou, čiže nejedná sa o poplatok, ktorý by bol vyňatý z celkových nákladov spotrebiteľa podľa bodov 1 - 5 § 2 písm. c) zák. č. 258/2001 Z.z. účinného do 30.6.2006. Z toho potom vyplýva, že RPMN bolo vypočítané v nesprávnej výške, v neprospech spotrebiteľa, z toho dôvodu súd spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Preto by aj odporca v 1. rade mal vrátiť len toľko, koľko mu právny predchodca navrhovateľa požičal, t.j. sumu 3.319,39 EUR. Ako však navrhovateľ sám uviedol, odporca z poskytnutého úveru ku dňu pojednávania uhradil sumu 4.360,88 EUR, čiže viac, ako mu bolo požičané. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto prípade mali vo veci plný úspech odporcovia. Odporcom však žiadne trovy konania nevznikli. Trovy konania vznikli len navrhovateľovi. Navrhovateľ, keďže bol vo veci neúspešný, nemá nárok na náhradu trov konania. Z toho dôvodu súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že nepriznal účastníkom konania náhradu trov konania.

Do konania na strane odporcov vstúpil vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, zastúpené advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, ktorá si uplatnila nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 199,01 EUR. Keďže vystupovala na strane odporcov, ktorí boli v plnom rozsahu vo veci úspešní, súd jej priznal odmenu za 2 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 22.9.2014, ako aj za písomné vyjadrenie zo dňa 19.5.2015. Za každý úkon jej priznal odmenu vo výške 91,29 EUR, k tomu 1 x režijný paušál 8,04 EUR za rok 2014 a 8,39 EUR za rok 2015. Spolu súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 199,01 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I, v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).